

udvalgsarbejdet om muligheden for eventuelt at lave i hvert fald en vis yderligere fritagelse fra entreen for børn end det, der er lagt op til, hvis vi kan finde midlerne nogle steder?

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Til hr. Poul Nødgaard: Hvis man vil være pessimist, så kan man altid finde et grundlag at være det på.

Jeg synes ellers, der er al mulig grund til optimisme her, for prøv at tænke på det, jeg sagde, nemlig at det for et år siden var sådan, at det var 23 museer, der ville være kommet i klemme. I år er det kun 14. Og vi har da samtidig, som hr.

Poul Nødgaard selv er inde på, foreslået, at man skal have en vis periode at løbe på, inden man skal være oppe på et beløb udefra på 1,2 mio. kr. Det er først i 2004, at det enkelte museum skal kunne skaffe 1,2 mio. kr. udefra.

Samtidig har vi både i 2002 og 2003 og 2004 sat en pulje af på 1 mio. kr. fra statens side til at hjælpe museerne til at komme op på det nødvendige niveau.

Til hr. Søren Søndergaard: Svaret på det første spørgsmål er klart et ja. Og svaret på det andet spørgsmål er, at jeg selvfølgelig vil være interesseret i, om vi kunne skaffe pengene. Men inden for den økonomiske ramme, vi har på 25 mio. kr., altså 25 mio. kr. ekstra, til museumsloven, så har jeg altså prioriteret noget andet.

Det vil sige, at jeg ikke umiddelbart har til sinds at nedprioritere noget af det, der nu er prioriteret, til fordel for gratis adgang for børnene. Det var selvfølgelig en anden situation, hvis man havde flere penge, for så er det klart noget, man kunne gøre noget ved.

Men jeg synes, at det, man skal være opmærksom på, er, at vi i loven stiller krav om, at der altså skal laves en særlig indsats på hvert enkelt museum i forhold til børn og unge, og det er lige så vigtigt som det med gratis adgang.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Jeg har egentlig ikke noget spørgsmål til ministeren, kun den konstatering, at det vil sige, at ministeren altså er indstillet på, at til de 14 museer, det drejer sig om, skal amterne og kommuner, fonde osv. tvinges til at føre deres tilskud op på en størrelse, som museet faktisk måske slet ikke har brug for, bare for at ministeren fortsat vil give statstilskud.

Den er ikke til at sælge i befolkningen. Det er muligt, ministeren kan sælge den i sin egen verden, men den er umulig at sælge nogen steder, nemlig at tvinge dem til det, og det er det jo, for museerne bliver frataget deres statstilskud, hvis man ikke bringer det op. Det er så 2 år, det drejer sig om, inden man skal op på det forhøjede beløb.

Jeg synes, det er en helt gal politik, der anlægges her. Og jeg synes, det er et slag i ansigtet på de ansvarlige bestyrelser, der sidder ude på de forskellige museer. Jeg synes, ministeren skulle tænke over det, når hun sidder i en god stol og spekulerer de her ting igennem.

Jeg tror, det er en gal politik.

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Det er ikke gal politik. Det er nødvendig politik, for vi skal have kvaliteten forbedret på museerne. Det kræver, at det økonomiske grundlag bliver bedre, og det er baggrunden for, at vi gør det her.

Jeg har ikke til sinds at lukke de 14 museer. Jeg er faktisk ret overbevist om, at vi finder en løsning for langt de fleste af dem.

Til det andet spørgsmål, som hr. Poul Nødgaard stillede i forbindelse med spørgerunden lige før, om vi kan fratage statsanerkendelse, er svaret: Ja, det kan vi. Det vil sige, at hvert enkelt museum i Danmark løbende vil blive vurderet, om det lever op til kvalitetskravene. Hvis man ikke gør det, så kan man godt blive frataget statsanerkendelsen, og det er igen med henblik på at holde fast i kvaliteten i det danske museumsvesen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 12.07